

ପାନିଉମ୍ - ସଂଖ୍ୟା ଅଠାରେ

ଡିନିଅର ୨୫୦

Jeff Pippenger

2026-02-25

ଏବେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଦ୍ଵାଦଶ ପଦ୍ୟର କିଛି ଅର୍ଥବହ ନିହିତାର୍ଥକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ, ଏବଂ ତାହାପରେ "250" ବର୍ଷର ଡିନୋଟି ରେଖାକୁ ଏକାଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ଆଣିବୁ, ଯାହା ଖ୍ରୀ.ପୂ. 200ରେ ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀ.ପୂ. 457ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା "250" ବର୍ଷର ରେଖା ଖ୍ରୀ.ପୂ. 207ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେହି ସମୟସୀମାର ମଝିଭାଗରେ, ଯାହା ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ନିରୋଙ୍କ ରେଖାର "250" ବର୍ଷ କନସ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଡିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ଇତିହାସ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା 313, 321 ଏବଂ 330 ବର୍ଷଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର "250" ବର୍ଷ 4 ଜୁଲାଇ, 2026ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ନିରୋଙ୍କ ବଂଶରେଖା ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ, ପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତରେ, ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା-ସମୟର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୪୫୭ର ରେଖା ଗ୍ରୀକ୍ସଙ୍କୁ ସାମରିକ ଭାବେ ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ ସ୍ଥାପନ କରେ। ୧୭୭୭ରୁ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଥିବା ସମୟାବଧି ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀକ୍ସଙ୍କ ଶେଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିତ୍ଵ ପାଇଁ ଏକ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ପାଇଁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଦ୍ଵାଦଶ ପଦ୍ୟ ଓ ରୁଷିଆ ଏବଂ ପୁଟିନଙ୍କ ପତନକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ। ତା'ପରେ "୨୫୦" ବର୍ଷର ଡିନୋଟି ରେଖା, ଏବଂ ପରେ ହାସ୍ତୋନିୟ ବଂଶରେଖା। ସେହି ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହେଲାପରେ, ଆମେ ପିତରଙ୍କୁ ପାନିଅମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିବୁ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାନରେ ଆସିଯିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଚିହ୍ନିପାରିବୁ ଯେ ୧୮ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୦ର ସନ୍ଦେଶକୁ କିପରି ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ ଓ ଘୋଷଣା କରାଯିବ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟା ଓ ମିଶରର ରାଜା ପ୍ଵେଲେମୀ

ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧରେ ଏଗାରୋତମ ପଦ ପୂରଣ କରିଥିବା ଇତିହାସ, ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କ ଇତିହାସ ସହ ସମନ୍ଵୟ ରଖେ। ଯେତେବେଳେ ଇସାୟା ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୋଇ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ସେହି ଆହ୍ଵାନ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲା ସେହି ବର୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା।

ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ବର୍ଷରେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଥିବା ଦେଖିଲି, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଉତ୍ତୋଳିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଥିଲା। ଯିଶାୟା 6:1।

ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟ ପାଇବା ପରେ ସତ୍ଵର ପ୍ଵେଲେମୀ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଉଜ୍ଜିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାହା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଏବଂ ସମଞ୍ଜସ ଥିବା ସେହି ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା। ଉଜ୍ଜିୟା ଏବଂ ପ୍ଵେଲେମୀ ସେହି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତୀକ, ଯାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯିଏ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତୃତ୍ଵକୁ ମଣ୍ଡଳୀୟ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ ସହ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ବିଦ୍ରୋହ କରେ। ଉଜ୍ଜିୟା ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ତାଙ୍କ ଲଳାଟରେ ହୋଇଥିବା କୁଷ୍ଠରୋଗ ପଶୁର ଚିହ୍ନର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା।

ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛୁଆ ପଛୁଆ ଆସି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵ ରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଳାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଲିଖି ରଙ୍କ କ୍ରେ ଧର ମଦ୍ୟ ପାନ କରିବ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ପ୍ରକୋପର ପାତ୍ର ରେ ଅମିଶ୍ଵିତ ଭାବେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ମେଷଣାବକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧ କରେ ଯିଏ ଶାଭୋଗ କରିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞ ଶାର ଧୂଆଁ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଉଷ୍ଣ କୁ ଉଠୁଥାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନ ରାତି

କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସୀ ମାତ୍ରା ପ୍ରାୟ 14:9-11।

ତାହା ପରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରୁ କ୍ରମଶଃ ଆସୁଥିବା ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ତାହା ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ପୁଅ ସହ ଏଗାର ବର୍ଷର ଏକ ନାମମାତ୍ର ସହ-ଶାସନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଉଦ୍ଧୃତ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ଜୀବନ୍ତ ରହିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତୀକୃତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏକତ୍ର ହୁଏ ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରାଯାଏ। ଏଗାର ବର୍ଷ ପରେ ସେ ମରିଗଲେ, ଯାହା ଯିହୁଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ରାଜା ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଶାସନର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏହି ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଗୌରବମୟ ଦେଶ, ଯାହା ହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ର।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ପେଲେମୀଙ୍କ ସହ ଉଦ୍ଧୃତ ଯିହୁଦୀ, ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ପେଲେମୀ ମିଶରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସେହି ଅଜଗର-ଶକ୍ତି, ଯାହାର ଧର୍ମ ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କୁ ସମାନ୍ତର ରେଖାମାନଙ୍କ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧୃତ ଗୌରବମୟ ଦେଶର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହି ନଥାଏ, ଏବଂ ଏକାଠି ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଜାତିର ଏକ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି। ମିଶର ଏବଂ ଯିହୁଦୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକବାଦ ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଧର୍ମାନ୍ତରର ପ୍ରତୀକ। ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରତୀକ। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେ ରାଜ୍ୟଶିଳ୍ପ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀଶିଳ୍ପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତାହା ଦୁଇଟି ଜାତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ; ଯେପରି ମାଦୀୟ ଏବଂ ପାରସୀମାନେ ଥିଲେ, ଯେପରି ଫ୍ରୀଜ୍ଜର ମିଶର ଏବଂ ସଦୋମ ଥିଲା, ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ରିପବ୍ଲିକାନ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଖମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଯିହୁଦୀର ଉତ୍ତର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଏବଂ ପାପାଲ ରୋମ ଥିଲେ। ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ମନ୍ଦିର ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଏବଂ ସ୍ପେଲେମୀ ଉଭୟେ ଯିରୁଶାଲେମର ମନ୍ଦିରରେ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ଏମିତି ଦୁଇଟି ଜାତି, ଯେଉଁମାନେ ଉଭୟେ ଏକେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ରୋହ କରନ୍ତି।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଉଭୟ ରାଜାଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦିର ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଥିଲା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏହି ଉଭୟ ରାଜାଙ୍କର ଇତିହାସ ଉକ୍ତେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଏହା କରି ସେମାନେ 2014 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଉଭୟଙ୍କୁ ଏକାଦଶ ପଦ୍ୟରେ ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସାମରିକ ବିଜୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଥିଲା। ରାଫିଆ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ସୀମାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ତ୍ରିବିଧି ସଂଘର ସୀମାଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ସଂଘର୍ଷରତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୀମା ଅଟେ।

୨୦୧୪ ପରେ, ସର୍ବାଧିକ ଧନୀ ରାଜା ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବାକୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ। ୨୦୨୦ ମସିହାରେ, ରିପବ୍ଲିକାନ ଶୃଙ୍ଖଳର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଧନୀ ରାଜା ତାହାର ଘାତକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଯାହା ପରେ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଥିଲା। ୨୦୨୨ ମସିହାରେ, ଉକ୍ତେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ଚୀବ୍ରତର ହେଲା। ପରେ, ୨୦୨୪ ମସିହାର ନିର୍ବାଚନରେ, ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦ୍ୟର ପୂରଣରେ ଚୁମ୍ପି ଫେରି ଆସିଲେ। ୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ମରୁଭୂମିରେ ଏକ ସ୍ୱର ଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା। ୩୧ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୩ରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଖଳ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲା; ଏହିପରି ୨୦୨୪ ମସିହାର ନିର୍ବାଚନରେ ରିପବ୍ଲିକାନ ଶୃଙ୍ଖଳ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ଚୁମ୍ପି ଫେରିଲେ; ଏବଂ ପରେ ୨୦୨୫ ମସିହାରେ ମନ୍ଦିର ପରୀକ୍ଷାର ଆଗମନ ସହିତ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ପରୀକ୍ଷାର ସମାପ୍ତି ହେଲା।

୧୯୮୯

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଯେ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇମୁଖୀ ଥିଲା। ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦେ ଲନମାନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମାନ୍ତ ରାଜତା ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋଭ ର ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ଛଅଟି ପଦକୁ ଏକେ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଚାଳିଶତମ ପଦର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥଳ ପିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ସତ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କିଛି, ଯେଉଁ ପଦରେ ସେହି

ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱାମୀମୂଳକ ରତ୍ନ ମାନ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଏକେ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଞ୍ଜ ସ୍ୱ ରୂପ ଅଟେ। ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେବି।

୧୯୮୯ ମସିହାରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଏକତ୍ରିତ ବୁଝାମଣା ଥିଲା ନାହିଁ। ସେହି ଏକତ୍ୱର ଅଭାବ ଦ୍ୱିମୁଖୀ ଥିଲା। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସାମୁହିକ ସମ୍ମତି ଥିଲା ନାହିଁ। ଯେମାନେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବୁଝାମଣା ଥିବାକୁ ଦାବି କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମାନବୀୟ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଓ କାଥଲିକବାଦର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ମିଶାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ—ଏହା ସେହି ଜନ୍ମସିଦ୍ଧି ଉତ୍ତରାଧିକାର ଥିଲା ଯାହା ସେମାନେ ୧୮୭୩ ର ବିଦ୍ରୋହରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେରୋବଅମଙ୍କ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଙ୍କ ଭୂମିକା ପୂରଣ କରିଥିଲେ। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ସୂଚିତ କରେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଧାରଣାମାନେ, ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ, ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମାତ୍ର ଥିଲା। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା କିମ୍ବା ମୌଳିକ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗର ବିରୋଧୀ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ସେମାନେ ନିଜେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ମୂଳ ଆଧାରର ମଧ୍ୟ ବିପରୀତ ଥିଲା।

ଆମେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହା ଦେଖୁ, ତାହା ସମସ୍ତ ଛଅଟି ପଦର ଏକ ସୁସଙ୍ଗତ ବୁଝାମଣା ଥିଲା। ଆମେ ଯେ ସନ୍ଦେଶର ସୁସଙ୍ଗତତା ଦେଖୁ, ସେହିଥିଲା ଯାହା ମୋତେ ମୋର ବୁଝାମଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲା, ଯଦ୍ୟପି ମୁଁ ଜାଣୁଥିଲି ଯେ ସମଗ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ ମୋର ବୁଝିଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲା। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆମେ ଯାହା ବୁଝିଥିଲୁ, ତାହା ପ୍ରଥମେ 1996 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସେହି ବୁଝାମଣା, ତିରିଶି ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରି ସମୟ ଅଗ୍ରସର ହେବା ସହିତ, କେବଳ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ହୋଇଯାଇଛି!

ଯଦି ଆପଣ *The Time of the End* ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ସର୍ବପ୍ରଥମ ସନ୍ଦର୍ଭଟିକୁ ବିଚାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ *Testimonies*, ଖଣ୍ଡ ୯, ପୃଷ୍ଠା ୧୧କୁ ପାଇବେ। 9/11ର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ପତ୍ରିକା 9/11 ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯେଉଁ ବିଷୟବୋଧଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମୋତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲା, ସେହିଥିଲା ଏହା ବୁଝିବାରେ ଯେ, ଚାଲିଗତମ ପଦରେ "ଶେଷକାଳରେ" ଉତ୍ତରର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ପ୍ରକୃତ ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ସମୟରେ, ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣୁଥିଲି ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିଲେ, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଦାନିଏଲରେ ଥିବା ସେଇ ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାମୂଳକ ରେଖାକୁ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଆଗକୁ ନେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ରେ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳକୁ ଘିରିଥିବା ଇତିହାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିଖାଏ ଯେ ପ୍ରାକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମିଶର ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଏହାରେ ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭ରେ ପଶୁ ଉପରେ ବସିଥିବା ବେଶ୍ୟା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲ ଥିଲା ବୋଲି କହିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେତେଇ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲେ।

ସେହି ଦୁଇ ଶକ୍ତିକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଯେପରି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା The Great Controversy ରେ ମିଳେ, ଏବଂ ସେହି ମତାମତଗୁଡ଼ିକ ଯୋହନ ଓ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ଦେଇଛି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଦଶରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାର ପରିଭାଷା ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯେ ମିଶରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେଉଛି ସେହି ଶକ୍ତି ଯେ ବାବିଲୋନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ। ବିଷୟଟି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାମୂଳକ ଆତ୍ମା ପରସ୍ପର ସହଯୋଗରେ କାମ କରି, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର ଆଣି ଏକ ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ କଲେ, ସେହି କଥାକୁ ମୁଁ କେବେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତପଥଗାମୀ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ତ୍ୱକ ପାଖରେ, କିମ୍ବା ସ୍ୱୟଂ-ସମର୍ଥିତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଭ୍ରାନ୍ତପଥଗାମୀ ସ୍ୱୟଂ-ନିୟୁକ୍ତ ନେତାଙ୍କ ପାଖରେ, କେବେବି ସମର୍ପଣ କରିପାରିବି ନାହିଁ।

ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ଲୋଲେମୀ ଓ ଭଲ୍ଲିୟାକୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହେବା ପରେ ଯେ ପରିଶାପ ଘଟେ, ତାହାକୁ ବୁଝିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହି ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବା ଯେ ପ୍ଲୋଲେମୀ ସେହି ଅଜଗର-ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ରୋମର ପ୍ରତିନିଧି-ଶକ୍ତିକୁ ପରାଜିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେହି ପ୍ରତିନିଧି-ଶକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ପରାଜିତ ହୁଏ, ଯିଏ ପଦ ୧୦ରେ ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ପ୍ଲୋଲେମୀକୁ ପରାଜିତ କରିଥିଲା। ଐତିହାସିକ ପାର୍ଥକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ଉତ୍କଳିୟା ଯେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ଉତ୍କଳିୟାହିଁ ଗୌରବମୟ ଦେଶ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସନ୍ଧ୍ୟେ ଶର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଏକ ପ୍ରାୟ ମୁଖ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଥିଲା। ଗୌରବମୟ ଦେଶ କି ମୁକ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ର, ନା କି ସେଭେଳ୍ - ତେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ? ସେ ସମୟରେ ଯେମାନେ ଗୌରବମୟ ଦେଶଟି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ ବୋଲି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ—ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି—ମୁକ୍ତି ଦେଇ କହିବେ ଯେ ପଞ୍ଚ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୌରବମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ସ୍ତ ସ୍ତ ରୂପେ ଇଶ୍ଵ ରଜ୍ଞ ଚର୍ଚ୍ଚ କୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା; ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଗୋଟିଏ ପର୍ବତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଏକେ ପ୍ରାୟ ତୀକ ଥିଲା। ସାଧାରଣ ମାନବୀୟ ମୁକ୍ତି-ବିଚାର, ମୁଁ ଭାବୁଛି।

ଉତ୍କଳିୟାହିଁ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଅଟେ, ଏବଂ ପ୍ଲୋଲେମୀ ମିଶର ଅଟେ। ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଭାବେ ଉତ୍କଳିୟାହିଁଙ୍କର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦ—ଏହି ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ ଅଛି। ପ୍ଲୋଲେମୀଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ ଏବଂ ତାହାର ବିଭିନ୍ନ ରୂପଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ପ୍ଲୋଲେମୀଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ଆତ୍ମବାଦ ଏବଂ ତାହାର ବିଭିନ୍ନ ରୂପଗୁଡ଼ିକ। ଅଜଗର-ଶକ୍ତିର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ଏକ ସଂଘବଦ୍ଧ ମହାଜୋଟ; କିନ୍ତୁ ଭୁଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳା, ଯିଏ ଗୌରବମୟ ଦେଶ ଅଟେ, ସେ ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ-ବିଶିଷ୍ଟ ଏକକ ଜାତି ଅଟେ।

ଦାନିୟେଲ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ଚାଳିଶମ ପଦ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା ଯେ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘ ହଟାଇ ଦିଆଯିବାବେଳେ ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ର ପାପାସୀର ପ୍ରକ୍ରି ଶକ୍ତି ଥିଲା। ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ-ଶିଳ୍ପ-ମୁକ୍ତି ପୃଥକୀର ପଶୁର ଭୂମିକା ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ, କାରଣ ଏହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଏକେଇ।

ଏବଂ ମୁଁ ପୃଥକୀରୁ ଉଠୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପଶୁକୁ ଦେଖିଲି; ତାହାଙ୍କର ମେଷଣାବକ ସଦୃଶ ଦୁଇଟି ଶିଳ୍ପ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ନାଗ ପରି କଥା କହୁଥିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପୃଥକୀକୁ ଓ ତାହାରେ ବସୋବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରଥମ ପଶୁକୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11, 12।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋ ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ପାପାସୀର ପ୍ରତିନିଧି ଶକ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ପୃଥକୀରୁ ଉଠୁଥିବା ପଶୁଟି ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଠୁଥିବା ଏବଂ “ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ” ଆସିଥିବା ପଶୁର “ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରେ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ୍ୟରେ ପୌରାଣିକ ରୋମର ନାଗ ପାପାସୀକୁ ତାହାର ଶକ୍ତି, ଆସନ ଓ ମହାନ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା। “ଶକ୍ତି” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶକ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ୍ୟରେ “ଶକ୍ତି” ବୋଲି ଯାହା ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ପ୍ରତ୍ୟାୟୋଜିତ ଅଧିକାର।”

ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ର ପୋପତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିଶକ୍ତି ଅଟେ; ପୌରାଣିକ ରୋମ ତାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ପଦ ୨ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅଛି, ସେ ପୋପତନ୍ତ୍ରକୁ ତାହାର ସାମରିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ସମର୍ଥନ ଦେଇଥିଲା। ଏହା କରିବାଦ୍ୱାରା ପୌରାଣିକ ରୋମ ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିରୂପ ହୋଇଥିଲା, ଯେ ମଧ୍ୟ ପୋପତାନ୍ତ୍ରିକ ଶକ୍ତିର ଅଶୁଚି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର “ରଥ, ଜାହାଜ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ” ଦେଇବ।

ଇତିହାସରେ ଦଶମ, ଏଗାରୋଟିଏ ଓ ପନ୍ଦରୋଟିଏ ପଦ୍ୟର ତିନୋଟି ମୁଖ ପୂରଣ ହେବାବେଳେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ ମ୍ୟାଗ୍ନସ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଏହି ସତ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଏହି ତିନୋଟି ମୁଖରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତିଟି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରକ୍ରି ଶକ୍ତି ଅଟେ, କାରଣ ସଦା ଆଣ୍ଟିଓକସ ହିଁ ଆଆନ୍ତି, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରକ୍ରି ଶକ୍ତି ଥିଲେ।

ଷୋଳ ଶ୍ଳୋକର ସନ୍ଦେ ଆଇନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ତିନୋଟି ମୁଖ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ଚିହ୍ନ ବହନ କରେ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ଗଠନକୁ ମଧ୍ୟ ବହନ କରେ। ପ୍ରଥମ ମୁଖ ଏବଂ ତୃତୀୟ ମୁଖରେ ମୁକ୍ତିରାଷ୍ଟ୍ର ଅଛି, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ମୁଖରେ ଏକ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଷୋଳ ଶ୍ଳୋକର ସନ୍ଦେ ଆଇନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଏହି ତିନୋଟି ମୁଖ ସତ୍ୟର ଚିହ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ ବହନ କରେ। ନାଜି ଉନ୍ନେନର ପ୍ରକ୍ରି ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମୁଖ, ଯାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଭାଷ୍ଟାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଖେମାର୍ଚ୍ଚର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ମୁଖ ୧୯୮୯ ଠାରୁ ସନ୍ଦେ ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଚାଳିଶ ଶ୍ଳୋକର “ଲୁକ୍କାୟିତ ଇତିହାସ”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି।

ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଏଗାରତମ ପଦ 2023କୁ ସେହି ବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଠାରେ ଉଭୟ ଶୂନ୍ୟ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହୁଅନ୍ତି । ଦାନିୟେଲ ଏଗାର, ଏଗାରତମ ପଦ ଇତିହାସର ସେହି ଏକେଇ କାଳଖଣ୍ଡ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱାମୀର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରୀତିରେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱାମୀର ବାହ୍ୟ ରେଖା 2023ରେ ପରସ୍ପର ସମନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରେଖା ହେଉଛି "ବିଷୟ", ଯାହାକୁ ଦାନିୟେଲ ବୁଝିଥିଲେ, ଏବଂ ବାହ୍ୟ ରେଖା ହେଉଛି "ଦର୍ଶନ", ଯାହାକୁ ସେ ବୁଝିଥିଲେ ।

ଦାନିଏଲ ଯେ ମନ୍ଦିରର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ତାହା ବାଇଗଣତମ ଦିନରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା; ଏବଂ 9/11 ପରେ ବାଇଗଣ ବର୍ଷ, ଯାହା ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁଠାରେ ଇଶାୟା ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ 2023 କୁ ନେଇଯାଏ । ଇଶାୟା, ଉଲ୍ଲିୟାଙ୍କ ଏଗାର ବର୍ଷ କୁଷ୍ଠରୋଗ ସହିତ ବାସ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ 9/11 ରେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି । ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଗଠିତ, ଏବଂ ତାହାପରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଉନ୍ନତ କରି ଶିରୋପଥର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ, ଯାହା ପରେ ତୃତୀୟ ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷାକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ତେଜଶର ରେଖାରେ ତୃତୀୟତମ ପର୍ବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ । ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ବାହ୍ୟ ରେଖାର ଇତିହାସ ସମୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ଏଗାରତମ ପଦରେ ପୁତ୍ରନଙ୍କୁ ପ୍ଲୋଲେମୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ରାଜା ଉଲ୍ଲିୟା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ସେହି ଚିତ୍ରଣ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଯୋଗାନ୍ତି, ଯିଏ ସାମରିକ ସଫଳତା ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ଧର୍ମର କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ଏବଂ ବାହାରିଆସି ତାହାଙ୍କ ସହ, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସେନାସମୂହ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସେନାସମୂହ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ । ଏବଂ ସେ ସେହି ସେନାସମୂହକୁ ହଟାଇଦେଇଯାଏ, ତାହାର ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଦଶ ସହସ୍ରକୁ ପତ୍ତିତ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ ବଳବାନ ହେବ ନାହିଁ । ଦାନିଏଲ 11:11, 12.

ଉରିୟା ସ୍ଥିତ ପ୍ଲୋଲେମୀ ଫିଲୋପାଟରଙ୍କ ଇତିହାସ ଏବଂ ଯେଉଁସମୟରେ ମନ୍ଦିରରେ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟାସକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ।

"ନିଜ ବିଜୟକୁ ଉଚିତ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ଲୋଲେମୀଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକ ବିବେକ ନଥିଲା । ଯଦି ସେ ନିଜ ସଫଳତାର ପରମ୍ପରାକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସମ୍ଭବତଃ ଆର୍ଷ୍ଟିଓକସ୍ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ କେବଳ କିଛି ଧନକ ଓ କିଛି ଭୟଦର୍ଶନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ସେ ସାକ୍ତି କଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜକୁ ନିରବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଭାବରେ ନିଜ ପଶୁସଦୃଶ କାମବାସନାର ଭୋଗରେ ସମର୍ପିତ କରିପାରିବ । ଏପରିଭାବେ, ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ କରିଥିଲେ ସତ୍ୟ, ସେ ନିଜ ଦୁର୍ଗୁଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେଲା; ଏବଂ ଯେ ମହାନ ନାମ ସେ ସ୍ଥାପନ କରିପାରୁଥାନ୍ତା, ତାହାକୁ ଭୁଲିଯାଇ, ସେ ନିଜ ସମୟକୁ ଭୋଜନବିଲାସ ଓ ଲମ୍ପଟତାରେ ବ୍ୟୟ କଲା ।"

"ତାହାର ସଫଳତା ଦ୍ୱାରା ତାହାର ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସଫଳତା ଦ୍ୱାରା ସେ କୌଣସିପରି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇନଥିଲା; କାରଣ ସେ ତାହାର ଯେ ଅପମାନଜନକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା, ତାହାର ଫଳରେ ତାହାର ନିଜ ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାର ହୃଦୟର ଉନ୍ନତ ବିଶେଷତଃ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାର ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଆସି ସେ ସେଠାରେ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କଲା, ଏବଂ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଧର୍ମବିଧିରୋଧୀ ଭାବରେ ମନ୍ଦିରର ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ନିବାରିତ ହେବା ପରେ, ସେ ସମଗ୍ର ଯିହୁଦୀ ଜାତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧରେ ଜ୍ୱଳିତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଗଲା, ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟାନକ ଓ ନିର୍ଦୟ ନିର୍ଯାତନା ଆରମ୍ଭ କଲା । ଆଲେକ୍ସାନ୍ଦ୍ରିଆରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆଲେକ୍ସାନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ଦିନରୁ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରସନ୍ନପାତ୍ର ନାଗରିକମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ, ଏହି ନିର୍ଯାତନାରେ ଯୁସେବିଉସଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଚାଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ଜେରୋମଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଷାଷ୍ଠି ହଜାର ଲୋକ ହତ ହେଲେ । ମିଶ୍ଟାୟମାନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ତାହାର ରାଜ୍ୟରେ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲା, ବରଂ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ତାହାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

ଇ. ପୂ. 217 ମସିହାରେ ରାଫିଆରେ ପେଲେମି ଫିଲୋପାଟରଙ୍କ ସାମରିକ ବିଜୟ ପେଲେମିଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପରିଣାମରେ "ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହୋଇଥିଲା।" ଉକ୍ତେ ନୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟ ପୁଟିନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାହା "ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଉନ୍ନତ କରିଦେବ," ଯେପରି ସାମରିକ ସଫଳତା ରାଜା ଉଲ୍ଲିୟାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଉନ୍ନତ କରିଥିଲା।

ଏବଂ ଉଲ୍ଲିୟା ସମସ୍ତ ସେନାବାହିନୀ ପାଇଁ ଢାଳି, ବର୍ଜ୍ଜା, ଶିରସ୍ତାଣ, ବକ୍ଷକବତ, ଧନୁଷ, ଏବଂ ପଥର ନିକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଏବଂ ସେ ଯେଉଁଠି ଲେମ୍ବରେ କୁଶଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ଯନ୍ତ୍ରମାନ ଡିଆଁରି କଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ଗମିନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବାଣ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥର ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ଦୂର ଦୂରନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା; କାରଣ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରବଳ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରବଳ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ତାଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ଗର୍ବିତ ହୋଇଉଠିଲା; କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କଲେ, ଏବଂ ଧୂପବେଦୀ ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ୨ ବଂଶାବଳୀ ୨୭:୧୪-୧୭।

ସାମରିକ ବିଜୟରୁ ଯାହାଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଭିମାନରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଦକ୍ଷିଣର ଦୁଇଜଣ ରାଜା ସେହି ଏକେଇ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; ଏହା କେବଳ ଜଣେ ଯାଜକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ଉଭୟ ଘଟଣାରେ, ଯାଜକମାନେ ସେହି ଗର୍ବିତ ରାଜାମାନଙ୍କର ଏପରି କରିବାର ଚେଷ୍ଟାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ। ତାହାପରେ ଜଣେ ରାଜା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ଲଲାଟରେ କୁଷ୍ଠରୋଗର ଆଘାତ ହେଲା।

ଏବଂ ଯାଜକ ଅଜରିୟା ତାଙ୍କ ପଛରେ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଣୀ ଜଣ ଯାଜକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପରାକ୍ରମୀ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଉଲ୍ଲିୟା ରାଜାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଠିଆ ହେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଉଲ୍ଲିୟା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧୂପ ଦାହ କରିବା ତୁମର କାମ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଆହରୋଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଯାଜକମାନଙ୍କର କାମ, ଯେଉଁମାନେ ଧୂପ ଦାହ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ଅପରାଧ କରିଛ; ଏବଂ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତୁମ ପାଇଁ ଗୌରବର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ।" ତେବେ ଉଲ୍ଲିୟା କରୁଣ ହେଲେ, ଏବଂ ଧୂପ ଦାହ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଧୂପବେଦୀ ପାଖରୁ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ତାଙ୍କ ଲଲାଟରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଉଦ୍ଭବ ହେଲା। ତାହାପରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଅଜରିୟା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯାଜକ ତାଙ୍କ ଦିଗକୁ ଚାହିଁଲେ, ଏବଂ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ଲଲାଟରେ କୁଷ୍ଠରୋଗ ହୋଇଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ବାହାର କରିଦେଲେ; ହଁ, ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଯିବାକୁ ହରା କଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ। ଏବଂ ଉଲ୍ଲିୟା ରାଜା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ରହିଲେ, ଏବଂ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ହେବାରୁ ସେ ଏକ ପୃଥକ ଗୃହରେ ବାସ କଲେ; କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଥମ୍ ରାଜାଙ୍କ ଗୃହର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲେ। ଉଲ୍ଲିୟାଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆମୋଜଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦକ୍ଷା ଯିଶାୟା ଲେଖିଥିଲେ। ୨ ବଂଶାବଳୀ ୨୭:୧୭-୨୨।

୨୦୧୪ ମସିହାରେ, ଇଉରୋପର ପ୍ଲେବିଲିଷ୍ଟମାନେ ଓ ଓବାମା ଶାସନକାଳ ଉକ୍ତେ ଦେଶ ଉପରେ ଏକ ରଜ୍ଜ ବିପ୍ଳବର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ରୁଷ ଏକ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଶେଷରେ ପୁଟିନ ଓ ରୁଷ ପାଇଁ ଏକ ବିଜୟକୁ ନେଇଯିବ; ଯେଉଁମାନେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାମାନେ ଭାବେ ପ୍ଲେଲେମି ଓ ଉଲ୍ଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ କହେ ଯେ, ପୁଟିନଙ୍କ ବିଜୟ ପରେ, "ତାହାର ହୃଦୟ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଦଶସହସ୍ରକୁ ପତିତ କରିବ: କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁଦୃଢ଼ ହେବ ନାହିଁ।" ପରେ ଇତିହାସ ତାହାର ରାଜ୍ୟର କ୍ରମାଗତ ପତନକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ।

କ୍ରମାଗତ ଅବନତି ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆଣ୍ଟିଓକ୍ସ ଦ ଗ୍ରେ ଚ୍ ରାଫିଆରେ ନିଜର ପରାଜୟର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଲେ, ସେତେବେଳେ ଆଣ୍ଟିଓକ୍ସ ଆଉ ପେଲେମି ଫିଲୋପେଟରଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷରେ

ନଥିଲେ; ସେ ସମୟରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଏକ ଅତି କୁମାର ଶିଶୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀନ ହେଉଥିଲେ, ଯିଏ ସେତେବେଳେ ମିଶରର ଶାସକ ଥିଲା। ଏକ ଶିଶୁ ଶେଷ ପିଢ଼ୀର ପ୍ର ତୀକ; ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ ରରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଯାହାଙ୍କୁ ପାନିୟମ୍ ରେ ପରାଜିତ କଲେ, ସେହି ଶିଶୁ-ରାଜା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜ୍ୟ ର ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ସୂଚିତ କରେ। ବ୍ୟ ବହାରିକ ସ୍ତ ରରେ ସେହି ଶିଶୁ-ରାଜା ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କ ଶକ୍ତି ସହିତ ତୁଳନାରେ ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ର ତିନିଧି କରେ।

“ଫ୍ଲୋଲେମୀ ଫିଲୋପାଟର ଓ ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିବା ଶାକ୍ତିରୁଚି ଚୌଦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲା। ଏହି ମଧ୍ୟବେଳରେ ଫ୍ଲୋଲେମୀ ଅତିଭୋଗ ଓ ଦୁରାଚାରର ଫଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଫ୍ଲୋଲେମୀ ଏପିଫାନେସ୍ ରାଜ୍ୟାସନରେ ଅସୀନ ହେଲେ, ସେ ସମୟରେ ସେ କେବଳ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଏକ ଶିଶୁ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ଦମନ କରି, ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଆଜ୍ଞାଧୀନତାରେ ଆଣି ସ୍ଥିର କରିଥିବାରୁ, ମିଶରର ସିଂହାସନରେ ଯୁବକ ଏପିଫାନେସ୍ ଆସିବାବେଳେ ସେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରୟାସ ପାଇଁ ସୁବିଧାଜନକ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ; ଏବଂ ନିଜ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ ଏପରି ଉତ୍ତମ ସୁଯୋଗକୁ ହାତଛାଡ଼ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଭାବି, ସେ “ପୂର୍ବତନଠାରୁ ବଡ଼” ଏକ ବିଶାଳ ସେନା ସଂଗ୍ରହ କଲେ (କାରଣ ପୂର୍ବ ଅଭିଯାନରେ ସେ ବହୁ ସାମରିକ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଓ ବିପୁଳ ଧନସମ୍ପଦ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ), ଏବଂ ଶିଶୁ-ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ସହଜ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରି ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେ କିପରି ସଫଳ ହେଲେ, ତାହା ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଦେଖୁ; କାରଣ ଏଠାରେ ଏହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ନୂତନ ଜଟିଳତା ପ୍ରବେଶ କରେ, ଏବଂ ଇତିହାସର ମଞ୍ଚରେ ନୂତନ ଅଭିନେତାମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଯାଏ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା

ରୁଷିଆର ଅନ୍ତିମ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକର ରୂପରେଖ ଆଙ୍କିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକର ରୂପରେଖ ଆଙ୍କିବା। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ 1798 ମସିହାର ଶେଷକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ଆତ୍ମିକ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି—ସେ କିପରି ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ। ଏହା ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ। ଯେ ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱକୁ ଆର୍ମାଗେଡ୍ଡୋନକୁ ନେଇଯାଏ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକର ଶେଷକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପୁଚିନ ଏବଂ ରୁଷିଆଙ୍କ ସହ ଯାହା କିଛି ଘଟିବ, ତାହା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଗତ ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିବ।

ଆତ୍ମିକ ଦକ୍ଷିଣରାଜାଙ୍କ ପତନର ଉଦ୍‌ଘାଟନଗୁଡ଼ିକ ଦକ୍ଷିଣର ପ୍ରଥମ ଆତ୍ମିକ ରାଜାଙ୍କ ପତନରେ ପୂର୍ବରୂପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; ସେ ଥିଲା ବିପ୍ଳବ-କାଳୀନ ନାସ୍ତିକ ପ୍ରାନ୍ତ। ଦକ୍ଷିଣୀ ରାଜ୍ୟର ପତନରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ପତନ ମଧ୍ୟ ସମାବିଷ୍ଣୁ ଅଛି। ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ପତନ ପ୍ରାନ୍ତର ପତନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟ—ଯାହା ରୁଷ ଥିଲା—ତାହାର ପତନ ସହ ମଧ୍ୟ ସମଲୟ ରଖେ। ଆଧୁନିକ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଭାବରେ ରୁଷ ବିପ୍ଳବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରିକି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଭାବରେ ପ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବିପ୍ଳବ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ବିଦ୍ରୋହ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଥିବା ଅଜଗରର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ। ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ ଅଜଗର ସାତାନ ଅଟେ, ଏବଂ ସହସ୍ରାବ୍ଦର ଶେଷରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହର ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ଅବତରଣ କରି ତାହାକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଏ। ଆରମ୍ଭରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ତାହାର ବିଦ୍ରୋହ, ସହସ୍ରାବ୍ଦର ସମାପ୍ତିବେଳେ ତାହାର ବିଦ୍ରୋହର ଆଲ୍ପ ଥିଲା।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବ ସମୟରେ ପ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଆତ୍ମିକ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଭାବେ ସିଂହାସନ ଗ୍ରହଣ କଲା। ସେହି ବିପ୍ଳବ ଇଉରୋପର ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଗଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ରୁଷ ବିପ୍ଳବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯାହାକୁ ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ଶୀଘ୍ର ବୋଲ୍‌ଷ୍ଟେଭିକ ବିପ୍ଳବ ଅନୁସରଣ କଲା।

1917 ମସିହାର ରୁଷ ବିପ୍ଳ ବ ଦୁଇଟି ପ୍ର ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଗଠିତ ଥିଲା: ଫେବୃଆରୀ ବିପ୍ଳ ବ (ଯାହା ଜାରଶାସିତ ରାଜତନ୍ତ୍ର କୁ ଉତ୍ ଳତ କଲା, ସ୍ୱେ ଛ୍ଟ ଠାରୀ ଶାସନର ଶେଷ କଲା, ଏବଂ ସୋଭିଏଟମାନଙ୍କ ସହ ଦ୍ୱି-ତୀୟ ଶକ୍ତି-ବ୍ୟ ବସ୍ଥା ଠର

ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ସ୍ଥାପନ କଲା) ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ (ଯାହାକୁ ବୋଲେଭିକ୍ ବିପ୍ଳବ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଲେନିନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଧାରଣ ବୋଲେଭିକ୍‌ମାନେ ଅତ୍ୟୁଧ୍ୱାସୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଶାସନ ଶକ୍ତି ଦଖଲ କଲେ, ଯାହାର ପରିଣାମରେ ସୋଭିଏଟ ଶାସନ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା ଏବଂ ସମାଜବାଦ/ସାମ୍ୟ ବାଦ ଦିଗରେ ଅଗ୍ର ସର ହେବାର ପଥ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା)।

ଇତିହାସିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବଂ ବିପ୍ଳବୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ (ବିଶେଷତଃ ଟ୍ରୋଟ୍ସ୍କି, ଲକ୍ସେମ୍ବର୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାନାନ୍ତର ତୁଳନା ଆକାଷିତ୍ୱା ମାର୍କ୍ସବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ), ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବ (1789-1799) କୁ ପ୍ରାୟତଃ ରୁଷ ଘଟଣାବଳୀର ପ୍ରବାହକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ସେଥିପାଇଁ ଏକ ରୂପରେଖା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦେଖାଯାଏ। ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବର ସେହି ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଯେଉଁମାନେ ରୁଷର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:

- ଆରମ୍ଭିକ ମଧ୍ୟମପତ୍ତୀ/ସାଂବିଧାନିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ (ଆନୁମାନିକ 1789-1792), ଯାହା ଫ୍ରେଞ୍ଚୁଆରୀ ବିପ୍ଳବ ସହ ସମନ୍ୱୟଶୀଳ। ଏହି ଫରାସୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବାସ୍ତବିକ ଦୂର୍ଗ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ, ଏକ୍ସେକ୍ୟୁଟିଭ୍-ଜେନେରାଲ୍/ଜାତୀୟ ସଭାର ଆହ୍ୱାନ, ସାମନ୍ତାୟ ବିଶେଷାଧିକାରର ଉଚ୍ଛେଦ, ମନୁଷ୍ୟର ଅଧିକାରର ଘୋଷଣା, ଏବଂ ଜିରୋଣ୍ଡିନମାନେ ଓ ମଧ୍ୟମପତ୍ତୀ ସଂଶୋଧକମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏକ ସାଂବିଧାନିକ ରାଜତନ୍ତ୍ରର ସ୍ଥାପନା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ନିରକ୍ଷୁଣ ରାଜତନ୍ତ୍ରକୁ ଉଲଟାଇଦେଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବୁର୍ଜୁଆ/ଉଦାରପତ୍ତୀ ଶାସନର ଉପାଦାନ ଏବଂ ଦ୍ୱୈତ/ବିବାଦିତ ଶକ୍ତି-ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକୁ (ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପେ, ସଭା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ) ରକ୍ଷା କରିଥିଲା। ସେହିପରି, ଫ୍ରେଞ୍ଚୁଆରୀ 1917 ଜାରତନ୍ତ୍ରର ଅବସାନ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବୁର୍ଜୁଆ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାର ଏବଂ ସୋଭିଏଟମାନଙ୍କ ସହ ଦ୍ୱୈତ ଶକ୍ତିର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା।
- ଯାନ୍ତ୍ରିକାଲ୍/ଜାକୋବିନ୍ ପର୍ଯ୍ୟାୟ (ଆନୁମାନିକ 1792-1794; ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଗଣରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନ, ଲୁଇ ସୋଲହମଙ୍କର ଦଣ୍ଡଦାନ, ଏବଂ ରୋବେସ୍ପିଏର ଓ ଜାକୋବିନ୍‌ମାନେ/ଜନସୁରକ୍ଷା କମିଟିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଚାଲିଥିବା ଆତଙ୍କର ଶାସନ ସମ୍ମିଳିତ) ଅକ୍ଟୋବର (ବଲ୍ଲେଭିକ୍) ବିପ୍ଳବ ସହ ସମାନୁପାତିକ ଭାବେ ମେଳ ଖାଏ। ଜାକୋବିନ୍‌ମାନେ ତୀବ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ମଧ୍ୟମପତ୍ତୀ ଜିରୋଣ୍ଡିନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଶକ୍ତି ଦଖଲ କରି, ଗଣରାଜ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ, ପ୍ରତିବିପ୍ଳବକୁ ଦମନ କଲେ, ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ/ବାହ୍ୟ ବିପଦବିପାକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସହିତ ବିପ୍ଳବକୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର କରିଲେ। ଏହା ସେହିପରି ଯେପରି ବଲ୍ଲେଭିକ୍‌ମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ସରକାରକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି, ପ୍ରୋଲେଟାରିଆଟ୍/ପ୍ରୋଲେଟାରିଆଟ୍-ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଶାସନକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରି, ଏବଂ ବିପ୍ଳବୀୟ ସମାଜବାଦକୁ ଅଗ୍ରସର କରିଥିଲେ।

ଏହି ସମାନତାଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ ବିପ୍ଳବମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି: ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଣା ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଜନଉତ୍ଥାନ (ଯାହା ମଧ୍ୟମପତ୍ତୀ/ବୁର୍ଜୁଆ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ହୁଏ), ତାହା ପରେ ସଙ୍କଟର ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ଳବକୁ 'ରକ୍ଷା' କରିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ଅଧିକ ଗଭୀର କରିବା ପାଇଁ ଉଗ୍ରପତ୍ତୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଚରମ ଭାବରେ ଶକ୍ତି ଦଖଲ। ବୋଲେଭିକ୍‌ମାନେ ସ୍ୱୟଂ ସଚେତନ ଭାବରେ ଫରାସୀ ଉଦାହରଣରୁ ପ୍ରେରଣା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅକ୍ଟୋବର ଉତ୍ଥାନକୁ ଯାକୋବିନ୍ କୁଦେତା ସହ ସଦୃଶ ଭାବେ ଦେଖୁଥିଲେ—ପ୍ରତିବିପ୍ଳବକୁ ରୋକିବା ଓ ବିପ୍ଳବର ସମ୍ଭାବନାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯାହାକି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ଏହି ପ୍ରତିରୂପତା Trotskyଙ୍କ *History of the Russian Revolution* ପରି କୃତିଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ (ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ରୁଷିଆର ଦ୍ୱୈତ-ଶକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରାନ୍ତର ସମାନ ଗତିଶୀଳତା ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତି) ଏବଂ ରୁଷିଆ ଘଟଣାବଳୀ ବିଷୟରେ Rosa Luxemburgଙ୍କ ରଚନାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ ରୁଷିଆ ବିପ୍ଳବର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ (ମାର୍କ୍ସ-ଅକ୍ଟୋବର) ଫ୍ରେଞ୍ଚ (ଏବଂ ଇଂରାଜୀ) ବିପ୍ଳବମାନଙ୍କର ରୂପରେଖାକୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ଏବଂ ବୋଲ୍‌ଶେଭିକ୍ ଶକ୍ତି-ଦଖଲ Jacobinମାନଙ୍କର ଉଦୟ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ।

ଯାଣ୍ଟି ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦକ୍ଷିଣର ପ୍ରଥମ ରାଜା ଭାବରେ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ପତନ ବିପ୍ଳବର ଆରମ୍ଭକାଳୀନ ମାଲ୍‌ସ୍‌ସ୍‌ମୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସୋଭିଏଟ ସଂଘର ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା।

ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ପ୍ର ଗତିଶୀଳ (ପଦେ ପଦେ) ପତନ ସୋଭିଏତ ସଂଘର କ୍ର ମାଗତ ଅବନତି ଏବଂ 1991 ମସିହାରେ ତାହାର ପତନ ସହ ବହୁତ ନିକଟରେ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ, ସେହି ଏକେ ପ୍ର ତୀକାମ୍ କ ଢାଞ୍ଚା ଲରେ ଯେଉଁଠାରେ ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯୁଦ୍ଧ ବିପ୍ଳବର 1917 ମସିହାର ଫେବୃଆରୀ ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ର ପୂର୍ବକ୍ଷାୟା ଦେଇଥିଲା। ଏହି ସମାନାନ୍ତ ରତା ଉତ୍ତ ର-ଉତ୍ତ ବାଦୀ ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯୁ (ବୋନାପାର୍ଟବାଦ) ଏବଂ ତାହାର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ବିପ୍ଳବ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ ବିସ୍ତାରିତ ହୁଏ। ଏହା ସାଧାରଣ ଐତିହାସିକ ପ୍ର ତିରୁପମାନ ଏବଂ ମାକ୍ସିମାଲିସ୍ମ ବାଦୀ ବିଶ୍ଳେଷଣ—ବିଶେଷତଃ ଗ୍ର ଟ୍ରେକ୍ସିଙ୍କ The Revolution Betrayed ଏବଂ ସମ୍ପର୍କିତ କୃତିମାନଙ୍କ ରେ ଥିବା ବିଶ୍ଳେଷଣ—ଉଭୟରୁ ଗ୍ର ହୀତ; ଯେଉଁଠାରେ ନେପୋଲିଅନଙ୍କୁ ବୋନାପାର୍ଟବାଦର ଆଦିରୂପ ଭାବେ ଗଣ୍ୟ କରାଯାଏ: ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ-ବ୍ୟକ୍ତିକେନ୍ଦ୍ରିକ ଶାସନ-ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହା କୌଣସି ବିପ୍ଳବର ଉତ୍ତ ଶିଖର ପରେ ଉଭା ବହୁଏ, ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କୁଳନ ରକ୍ଷା କରେ, ବିପ୍ଳବର ପ୍ର ମୁଖ୍ୟ ସଂରଚନାମ୍ କ ଲାଭମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖେ (ଯଦିଓ ତାହାର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରେ ରଣାକୁ ଦମନ କରେ), ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ/ସାମରିକ-ନୋକରଣାହୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଢ଼ି ତୋଳେ, ଅତ୍ୟଧିକ ବିସ୍ତାରିତ କରେ, ଏବଂ ପରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯୁଦ୍ଧ ମିଳିତ ପତନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ହୋଇ ପୁରୁଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ର ଆଂଶିକ ପୁନଃସ୍ଥାପନାକୁ ନେଇଯାଏ।

ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ବୋନାପାର୍ଟବାଦୀ ଉଦୟ ସ୍ଵାଲିନବାଦୀ ଶକ୍ତି-ସଂକେନ୍ଦ୍ରଣ ସହ ସମାନାନ୍ତର ରୂପେ ଦେଖାଯାଏ

ଯାକୋବିନ ଉତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅର୍ମିଡୋରିୟା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା (1794) ପରେ, ଅକ୍ସିର ଡିରେକ୍ଟରୀ (1795–1799) ର ଅନୁଗାମୀଭାବେ, ନେପୋଲିଅନଙ୍କ 18 ବ୍ରୁମେର କୁ ଦେତା (1799) କନସୁଲେଟ୍ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଏବଂ ପରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ (1804) କୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ସେ ବୁର୍ଜୁଆ ବିପ୍ଳବୀୟ ସାଧନାଗୁଡ଼ିକୁ ସଂହିତାବଦ୍ଧ କରି ଏବଂ ପ୍ରସାର କରିଥିଲେ (ନେପୋଲିଅନିକ କୋଡ୍, ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଶେଷାଧିକାରର ଶେଷ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକୃତ ରାଜ୍ୟ), କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱବାଦୀ ଶାସନ, ସାମରିକ ଗୌରବ, ଏବଂ ଏକ ନବ ଅଭିଜାତ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ଅଧୀନ କରିଦେଇଥିଲେ।

ବୋଲ୍ସେଭିକ/ଅକ୍ଟୋବର ଉତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୋଭିଏତ ପରୀକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ପରେ, ଅଧିକାରୀତନ୍ତ୍ରୀୟ ଅବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ (ବିଶେଷତଃ ୧୯୨୦ ଦଶକର ମଧ୍ୟଭାଗରୁ)। ସ୍ଵାଲିନଙ୍କର ଶକ୍ତି-ସଂକେନ୍ଦ୍ରଣ ବାମ ବିରୋଧୀ ଶିବିରକୁ ପରାଜିତ କରେ, “ଏକ ଦେଶରେ ସମାଜବାଦ”କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରେ, ଏବଂ ଏକ ପୋଲିସ/ସାମରିକ-ଅଧିକାରୀତନ୍ତ୍ରୀୟ ନିରକ୍ଷୁଣ୍ଡତା ସୃଷ୍ଟି କରେ। ପରିକଳ୍ପିତ ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ ଜାତୀୟକୃତ ସମ୍ପତ୍ତି (ଅକ୍ଟୋବରର ମୂଳ ଅର୍ଜନମାନ) ସୁରକ୍ଷିତ ରହେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବିଶେଷାଧିକାରଭୋଗୀ ଜାତିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଉପକରଣରେ ପରିଣତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଏ।

ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ବିପ୍ଳବୀୟ ଶକ୍ତିକୁ “ସ୍ଥବିର” କରାଯାଇ ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ-ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟଶକ୍ତି ଏବଂ ବିସ୍ତାର ଦିଗକୁ ପୁନର୍ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରାଯାଏ (ତ୍ରେକ୍ସିଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସ୍ଵାଲିନ ଶାସନକୁ “ସୋଭିଏତ ବୋନାପାର୍ଟିଜ୍ମ”ର ଏକ ରୂପ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଯାହା କନସୁଲେଟ୍ଠାରୁ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଅଧିକ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା)।

ପଦେ ପଦେ ପତନ

ଏହାହିଁ ମୂଳ ସମ୍ବନ୍ଧ—ପତନ ଏକାକି ହଠାତ୍ ଘଟଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅତିବିସ୍ତାର, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବିରୋଧାଭାସ, ସାମରିକ ଜଟିଳ ସଙ୍କଟ, ପରିଧୀୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର କ୍ଷୟ, ବିଫଳ ସୁଧାର, ଏବଂ ଶେଷ ବିଲୟ/ପୁନଃସ୍ଥାପନା ଦ୍ଵାରା ଚାଲିତ କ୍ରମାଗତ କ୍ଷୟମାନ ଧାରାମାନଙ୍କର ଏକ ଅନୁକ୍ରମ।

ନେପୋଲିଅନିକ ପକ୍ଷ (1812 ରୁ 1815)

- 1812: ରୁସିଆ ଉପରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକାରୀ ଆକ୍ରମଣ—ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଆର୍ମି (600,000 ସେନା) ରସଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଶୀତକାଳ, ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ଭାବେ ଧ୍ଵଂସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ଏହା ଏକ ବିନାଶକାରୀ ମୋଡ୍ ଥିଲା; ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ମାନବଶକ୍ତିର ବିପୁଳ କ୍ଷୟ ଘଟିଲା।

- ୧୮୧୩: ଡାକ୍ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ମହାଗଠବନ୍ଧ ନ ଗଠିତ ହେଲା; ଲାଇପଜିଗରେ (“ଜାତିମାନଙ୍କ ର ମୁଦ୍ଧ”) ପରାଜୟ—ଜର୍ମାନ ସହଯୋଗୀମାନେ ଓ ଭୂଭାଗର କ୍ଷୟ; ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା।
- ୧୮୧୪: ମିତ୍ରଶକ୍ତିମାନେ ଫ୍ରାନ୍ସର ମୂଳ ଭୂଭାଗକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ପ୍ୟାରିସ ପତ୍ତିତ ହେଲା; ନେପୋଲିଅନ୍ ସିଂହାସନ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ଏଲ୍ଫିନ୍ସ୍ ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ।
- 1815: ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପୁନରାଗମନ (ଶତଦିନ), ଖାଟରଲୁରେ ଅକ୍ତିମ ପରାଜୟ; ସେଣ୍ଟ ହେଲେନାକୁ ସ୍ଥାୟୀ ନିର୍ବାସନ; ବୋରବନ ରାଜତନ୍ତ୍ର ପୁନଃସ୍ଥାପିତ (ବିପ୍ଳବୀୟ ସଫଳତାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନମୂଳକ ପଛମୁହାଁ ହଟାଣି, ଯଦ୍ୟପି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ—କେତେକ ଆଇନଗତ/ପ୍ରଶାସନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା)।

ସୋଭିଏତ ପକ୍ଷ (1970 ଦଶକରୁ 1991 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)

- ୧୯୭୦ ଦଶକର ଶେଷଭାଗ-୧୯୮୦ ଦଶକ: ଆର୍ଥିକ ଜଡତା (ବ୍ରେଜ୍ଝେଭ୍‌ଶାସନାଧୀନ “zastoi”), ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅଭାବ, ପ୍ରଯୁକ୍ତିଗତ ପଛପଡ଼ା, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର/ନାଟୋ ସହ ଭୟାବହ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରତିଯୋଗିତା—ପ୍ରଶାଳୀଗତ ଅତିସଂସ୍କାର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଭିତରୁ ଖୋଖଲା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ।
- 1979-1989: ଆଫଗାନିସ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧ—ସୋଭିଏତ “ଭିଏତନାମ”; ଦଲଦଳ ସଦୃଶ ଏହି ସଂଘର୍ଷ ସମ୍ପଦ, ମନୋବଳ, ଏବଂ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ ଶୋଷି ନେଲା (ଏହାର ବିତମ୍ବନାପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନାନ୍ତରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ: ନେପୋଲିଅନ୍ ରୁଷିଆରେ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲେ; ସୋଭିଏତ ସଂଘ ଏକ ଦୁର୍ଗମ, ପ୍ରତିରୋଧଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ରକ୍ଷଣୀୟରେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲା)।
- ୧୯୮୫-୧୯୮୯: ଗର୍ବାଚେଭଙ୍କର perestroika/glasnost ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ (ପ୍ରଶାଳୀକୁ “ରକ୍ଷା” କରିବାର ଏକ ପ୍ରୟାସ, କିଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ନେପୋଲିଅନୀୟ ସଂଶୋଧନ ସଦୃଶ) ବରଂ ତାହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିରୋଧାତ୍ମାସଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଦୂରାନ୍ୱିତ କରେ; ପୂର୍ବୀୟ ବ୍ଲକର ଉପଗ୍ରହ-ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଦ୍ରୋହ କରି ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି (ବର୍ଲିନ୍ ପ୍ରାଚୀର ୯ ନଭେମ୍ବର ୧୯୮୯ରେ ପତନ କରେ, ଏବଂ ୧୯୮୯-୧୯୯୦ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାମାନେ ଧସିପଡ଼େ)—“ବାହ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ”ର ହାନି, ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ହରାଇବା ସହ ସଠିକ୍ ସାଦୃଶ୍ୟରେ।
- 1990-1991: ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ସଙ୍କଟ; ଗଣରାଜ୍ୟମାନେ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି; ଅଗଷ୍ଟ 1991ରେ କଠୋରପଛମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ ଚମତ୍କାରକ ଭାବେ ବିଫଳ ହୁଏ; ଗୋର୍ବାଚେଭ 25 ଡିସେମ୍ବର 1991ରେ ପଦତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି; USSR 15ଟି ରାଜ୍ୟରେ ବିଘଟିତ ହୁଏ। ଏହା ପରେ ପୂର୍ବଦୀ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଘଟେ (ଯେଲ୍‌ସିନ-ୟୁଗର ଶକ୍ତ ଥେରାପି, ଓଲିଗାର୍କମାନେ, ବେସରକାରୀକରଣ)—ଏହା ବୁର୍ବନ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ସହ ସାଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ: ବିପ୍ଳବପୂର୍ବ ବର୍ଗୀୟ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ (କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସମତୁଲ୍ୟ ରୂପ) ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସନ୍ତି, ଏବଂ କିଛି ପ୍ରଶାସନିକ ରୂପକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପ୍ଳବୀୟ ସମ୍ପୃକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ ପଛକୁ ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତି।

ଉଭୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ, “ସାମ୍ରାଜ୍ୟ” (French Continental System ବନାମ Soviet Eastern Bloc/COMECON influence) ବାହାର-ଭିତରକୁ ଖଣ୍ଡିତ ହୁଏ, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପତନ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବଢ଼େ, ଏବଂ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସଙ୍କଟ ତାହାର ଶୂନ୍ୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଫଳତଃ ପୁରୁଣା ସାମାଜିକ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ଆତ୍ମପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି (ରାଜତନ୍ତ୍ର/ପୂଞ୍ଜିବାଦ)। ବୋନାପାର୍ଟବାଦ ଅସ୍ଥାୟୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ—ରୁଷ୍‌ଙ୍କ ଭାଷାରେ, “ତାହାର ଚୂଡ଼ା ଉପରେ ସମତୋଳିତ ଗୋଟିଏ ପିରାମିଡ଼”—କାରଣ ଏହା ବାହ୍ୟ ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଚାପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିପ୍ଳବର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଭିତ୍ତିକୁ ଦମନ କରିବା ସହିତ ତାହାର ଅର୍ଥନୈତିକ ଭିତ୍ତିକୁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ (କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ବିକୃତ କରି) ନିର୍ଭର କରେ। ଦୀର୍ଘ ଐତିହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନାରେ ସୋଭିଏତ ପତନ “ହଠାତ୍” ଘଟିଥିବା କିଛି ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହା କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପତନର ପରିଣତି ଥିଲା, ଯେପରିକି ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ରାତିରେ ଅଲୋପ ହୋଇଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗତ ପରାଜୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ଷୟିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ଫ୍ରାନ୍ସ ଏବଂ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ଆରମ୍ଭ ଓ ଅନ୍ତ ଉଦ୍ଧୃତ ରାଜା ଏବଂ ଟୋଲେମିଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥାଏ। ଟୋଲେମି ଚତୁର୍ଥ ଫିଲୋପାଟର ଉତ୍ତର ଦେଶର ରାଜା (ଆଣ୍ଟିଓକସ ତୃତୀୟ) ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ରାଫିଆର ମୁଦ୍ଧ ରେ (୨୧୭ ଖ୍ରୀ 1.

ପୂ.) ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ମୂଲ୍ୟ ବିଜୟ ଲାଭ କରେ, କିନ୍ତୁ “ସେ ଏହାକୁ ଯେ ସୁଦୃଢ଼ ହେବ ନାହିଁ”—ସେ ସୁଯୋଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରେ, ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଯତ୍ନୋଗ ଓ ଆତ୍ମେ ମନୁ ତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ, ଏବଂ ପରେ (୩ ମାନ୍ୟତା ୧-୨ ରେ ସଂରକ୍ଷିତ ବିବରଣୀ ଅନୁସାରେ) ନିଜ ବିଜୟ ପରେ ଚୋଲେମି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯାଏ। ତାହାର ହୃଦୟ ଗର୍ବରେ ଭଙ୍ଗ ହୋଇ, ସେ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସ୍ଵୟଂ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ—ଏହା ସତ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଜା ବିରୋଧରେ ଅଧିକାର ଦଖଲ ଓ ପ୍ରତିରୋଧର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ। ସେ ଦିବ୍ୟ ଭାବେ ଆଦାତପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ (ପକ୍ଷ ଯାତା), ଅପମାନିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରାଜା ଜନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଏ। ତାହାର ରାଜ୍ୟ ପାଳନ ତାହାପରେ କ୍ରମଶଃ ଅବନତିର ଏକ ଅବଧି ହୋଇଯାଏ: ନୈତିକ ଦୁର୍ନୀତି, ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିକ୍ଷୟ। ଏହା ଉତ୍କଳ ରାଜାଙ୍କ ର (୨ ବଂଶାବଳୀ ୨୭:୧୭-୨୧) ସଠିକ୍ ପ୍ରତିବିମ୍ବ; ସେ ସାମରିକ ସଫଳତା ପରେ ହୃଦୟରେ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲେ, ପରେ ଧୂପଦ୍ଵାରା ଲାଲିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ (ଯାଜକମାନଙ୍କ ର ଅଧିକାର ଦଖଲ କରି), ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲଳାଟରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଆଦାତ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯାହା ଥିଲା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ, ଦୃଶ୍ୟ ମାନବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ। ସେଥିଠାରୁ ଉତ୍କଳ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଜନତାରେ ବାସ କଲେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ—ତତ୍ପରେ ବିନାଶ ନୁହେଁ, ବରଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଣି ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଅନ୍ତ।

ଉତ୍ତମେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା, ଯାହାଙ୍କର ଗର୍ବ ଯେରୁଶାଲେମରେ ଥିବା ମନ୍ଦିରରେ ଅନୁକାର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ ପାଏ; ଏହା ପରେ ତୁରନ୍ତ ପତନର ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ରମଶଃ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା, କ୍ଷୟକାରକ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହାହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ “ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା” ପାଇଁ ପ୍ରତିରୂପାତ୍ମକ ଢାଞ୍ଚା।

୧୭୯୮: ପ୍ରାକ୍ ଆତ୍ମିକ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ହେଉଛି

“ଶେଷ ସମୟରେ” (1798), ନାସ୍ତିକ ପ୍ରାକ୍ (ଯେହିଁ ଶକ୍ତି ନିକଟରେ ମାତ୍ର ମିଶରର ଆତ୍ମିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:8 ରେ ଯେପରି ଦେବଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବେ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇଛି—ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା) ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ (ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ) ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଧକ୍କା ଦେଇଥାଏ। ନେପୋଲିଅନ ସେହି ଧକ୍କାର ସାମରିକ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ରୂପ। 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରାକ୍ ଦକ୍ଷିଣର ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧିଥାଏ, କାରଣ ସେ ପୁରାତନ ମିଶର ଯେହିଁ ନାସ୍ତିକ ଆତ୍ମିକ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ କରିଥିଲା ସେହି ଆତ୍ମିକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥାଏ।

କିନ୍ତୁ ଯେପରି ପ୍ଲୋଲେମି ନିଜ “ବିଜୟର ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ଉଠାଇପାରିଲେ ନାହିଁ,” ସେପରି ପ୍ରାକ୍ ବିପ୍ଳବର ଉଗ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିଜ ସାଧନାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିରଖିବାକୁ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାହାରକୁ ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲା। ଦକ୍ଷିଣର ମୁକୁଟ ଆଗକୁ ସଂକ୍ରମିତ ହୁଏ, ଯେପରି ନାସ୍ତିକତାର ଦର୍ଶନ ପରିପକ୍ୱ ହୁଏ ଏବଂ ଶାସନରେ ଏକ ନୂତନ କଣ୍ଠସ୍ଵର ଅନ୍ଵେଷଣ କରେ।

ପ୍ରଗତିଶୀଳ ନେତୃତ୍ଵର ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ: ନେପୋଲିଅନ୍ ଠାରୁ ଲେନିନ୍ ଠାରୁ ସ୍କାଲିନ୍

ଏହି ତିନୋଟି କୌଶଳିୟ ଯାଦୃଚ୍ଛିକ ବିଷୟ ନୁହେଁ; ସେଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମୋତ୍ତ ଅନ୍ତ—ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଵୟଂ ଧୀର ବିଲୟପଥରେ ଆଗୁଆ ହେଉଥିବା ଏକ ଅଧିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। 1798 ପରେ ପ୍ରଥମ ମହାନ ପ୍ରତୀକ—ନେପୋଲିୟନ। ମିଶରରେ (ଶାନ୍ତିକ ଅର୍ଥରେ ଦକ୍ଷିଣ) ବିଜୟ ହୋଇ, ସେ ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ କରେ (1812 ମସିହାର ରୁଷ ଅଭିଯାନ ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଥିଲା), ଯାହା ତାଙ୍କ ପରିଧି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର କ୍ରମେ କ୍ରମେ ହାନିର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାର ଆରମ୍ଭ କଲା (1813-1814), ଶେଷରେ ତୃତୀୟ ପରାଜୟ ଭୋଗ କଲେ (ୱାଟରଲୁ 1815), ଏବଂ ଦୁଇଥର ନିର୍ବାସିତ ହେଲେ। ନେପୋଲିୟନ ଏକ କ୍ରମାଗତ, ପର୍ଯ୍ୟାୟଭିତ୍ତିକ ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ—ଠିକ୍ ପ୍ଲୋଲେମି ଏବଂ ଉତ୍କଳଙ୍କ ପରି।

୧୯୧୭ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବରେ ଲେନିନ୍ ମୁକୁଟକୁ ଦଖଲ କଲେ। ବୋଲ୍ଷେଭିକ “ଧକ୍କା” ପୁରୁଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ବେଦନ) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଜାରି ରଖେ। କିନ୍ତୁ ଉଗ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ଥିରତା ଆଣିପାରେ ନାହିଁ; ଲେନିନଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ବିଫଳ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ପ୍ରଶାଳୀ କ୍ରମେ ଅମଳାତନ୍ତ୍ରୀକରଣ ଦିଗକୁ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

ସ୍ଵାଧୀନ, ସଂସ୍କୃତିକାରୀ (ସୋଭିଏତ ବୋନାପାର୍ଟିଜନ), ବିପ୍ଳବକୁ ଏକ ସାମରିକ-ନୋକରଣୀୟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରେ “ଜମାଇ” ଦେଇଥାନ୍ତୁ, ତାହାର ମୂଳ ସାଧନାଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ (ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟକୃତ ଅର୍ଥନୀତି—ନାପୋଲିଅନଙ୍କ କୋଡ୍ ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବାଦ-ବିରୋଧୀ ସମାଜର), କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିକୁ ଭିତରମୁଖୀ ଭାବେ (ଶୁଦ୍ଧିକରଣ) ଏବଂ ବାହ୍ୟ ମୁଖୀ ଭାବେ (ବିପ୍ଳବ) ପରିଣତ କରନ୍ତୁ। ତଥାପି ହୃଦୟ ନାସ୍ତିକତାରେ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଉଠେ; ପ୍ରଣାଳୀ ତାହାର “ବିଜୟର ସର୍ବାଧିକ ସର୍ବସ୍ୱ ବହାର” ସତ୍ୟ ରୂପେ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଅତିବିପ୍ଳବ (ଆଫଗାନିସ୍ତାନ—ନାପୋଲିଅନଙ୍କ ରୁଷିଆ ଅଭିଯାନର ସମାଜର), ସ୍ଥଳ ବିରତା, ବିଫଳ ସଂଘର୍ଷ (ପେରେସ୍ତେଲିଆ ଥିଲା ଶେଷ ହତାଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ), ଉପଗ୍ରହ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷୟ (1989-90 = “ମିଡ଼ି ମାନଙ୍କର” କ୍ଷୟ), ଏବଂ ଶେଷରେ ବିଲୟ (1991)।

ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ହଠାତ୍ ହୋଇନଥିଲା—ଏହା କ୍ରମାଗତ ଥିଲା, ଯେପରି ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପଦେ ପଦେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଯେପରି ପ୍ଲେଲେମି ଓ ଉଲ୍ଟିମାଟର ଶାସନଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିର-ଅଭିଯାନର ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଦକ୍ଷିଣର “ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ” ରାଜା (ଶାସନାତ୍ମକ ରୂପରେ ନାସ୍ତିକତା) ନିଜର ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ବିଚାରକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା: ଅନ୍ତର୍ଭାଗରୁ ଶୂନ୍ୟ କରାଯାଇ, ସେହି ମିଥ୍ୟାକୁ ଧାରଣ କରିରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ, ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି-ଆନ୍ଦୋଳନରେ (ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପାପାସୀର ପୁନରୁଦ୍ଧ) ବିଲୀନ ହୋଇଗଲା।

ଫରାସୀ ବିପ୍ଳବ (ଦୁଇ ପଦକ୍ଷେପ) ରୁଷ ବିପ୍ଳବର (ଫେବୃଆରୀ ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର/ବୋଲ୍ସେଭିକ) ପ୍ରତୀକରୂପ ଅଟେ। ନେପୋଲିଅନିକ ବୋନାପାର୍ଟିଜନ ଏବଂ କ୍ରମୋନ୍ମୁଖ ଅବସାନ, ଷ୍ଟାଲିନବାଦୀ ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ ଏବଂ ସୋଭିଏତ କ୍ରମୋନ୍ମୁଖ ଅବସାନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏ ସମସ୍ତ କିଛି ଦାନିୟେଲ 11ର “ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା” ଶ୍ରେଣୀର ଆଧୁନିକ ପରିଣତି—ପ୍ଲେଲେମିଙ୍କ ରାଫିଆର ବିଫଳତା ଏବଂ ମନ୍ଦିର-ସମ୍ପର୍କ ଅହଂକାରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଉନ୍ନାୟଙ୍କ ସେହି ଏକେ ପାପ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ଧାର ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ 1798ର ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ତାହାର ନାସ୍ତିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ (ଲେନିନ-ଷ୍ଟାଲିନ ଯୁଗ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେଉଁଥିରେ ନିଜ ବିଜୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିପାରିଲା ନାହିଁ।

ଲେନିନ, ଶକ୍ତିର ଚରମପନ୍ଥୀ ସ୍ଥାପକ କିମ୍ବା ଦଖଲକାରୀ (ଜେକୋଭିନ୍/ବୋଲ୍ସେଭିକ୍ ଉଦୟର ସମାନ୍ତରାଳ; 1917 ପରବର୍ତ୍ତୀ “ଧକ୍କା” ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ବ୍ଲୁମେନ୍‌ସ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କନସ୍ପିରାସି ସହ ସଦୃଶ)। ସ୍ଵାଧୀନ ଥିଲେ ବୋନାପାର୍ଟିବାଦୀ ସଂସ୍କୃତିକାରୀ (ସୋଭିଏତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ନିର୍ମାତା, ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଅଭିଯାନ, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟ, ଶୀତଯୁଦ୍ଧର ଶୀର୍ଷବିନ୍ଦୁ: ନାସ୍ତିକତାରେ ହୃଦୟ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘମିୟାଦରେ ସେହି ବିଜୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ “ସୁଦୃଢ଼” କରିପାରିଲେ ନାହିଁ—ଅତ୍ୟଧିକ ବିସ୍ତାର ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା)।

ଖରୁଷ୍ଟେଭ୍‌ଥିଲେ ଶିଖରୋଭର “ଗଳନ” କାଳର ନେତା (1953-1964): ସେ ଷ୍ଟାଲିନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି (ଗୁପ୍ତ ଭାଷଣ 1956), କିଛି ଦୁର୍ନୀତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସୀମିତ ସଂସ୍କାରର ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶାଳୀଗତ ବିରୋଧୀଭାସଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି। ଏହା ଏକ “ଅମିତୋରୀୟ” କିମ୍ବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ-ପତନ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସହ ସମାନ୍ତର—ଯେଉଁଠାରେ ଆତଙ୍କକୁ ଶିଥିଳ କରାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ମୂଳ ନାସ୍ତିକ ଗଠନ ଅବିକଳ ରହେ, ତଥାପି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କ୍ଷୟିତ ହୁଏ (ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ, 1962 ର କ୍ୟୁବାନ୍‌ମିସାଲ୍‌ସଙ୍କଟନିତ ଅପମାନ, ବଡ଼ ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ନେପୋଲିୟନଙ୍କ ଛୋଟ ଛୋଟ ପଛହଟ ସହ ସଦୃଶ)।

ଗୋର୍ବାଚେଭ୍ ପେରେସ୍ତେଲିଆ (ପୁନର୍ଗଠନ) ଓ ଗ୍ଲାସ୍ନୋଷ୍ଟ (ଖୋଲାମନ) ସହିତ ପ୍ରଶାଳୀକୁ “ରକ୍ଷା” କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଚେଷ୍ଟାରେ ନିରୁପାୟ ସଂଶୋଧକ (1985-1991) ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପତନକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କଲା—ପୂର୍ବୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ହାନି (1989 ବର୍ଲିନ୍ ପ୍ରାଚୀର), ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବିଦ୍ରୋହଗୁଡ଼ିକ। ଏହା “କ୍ରମାଗତ ସମାପ୍ତି”ର ସବୁଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଚିହ୍ନ: 1814 ମସିହାର ଆକ୍ରମଣ ପୂର୍ବରୁ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ବିଳମ୍ବିତ ସମନ୍ୱୟ-ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କ ପରି, କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର-ଅହଙ୍କାର ପରେ ପ୍ଲେଲେମି/ଉଲ୍ଟିମାଟ ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ଅବନତି ପରି। 1989 ମସିହାରେ ପୋପ୍ ଜନ୍ମ ପଲ୍ II (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ସହ ଗୋର୍ବାଚେଭ୍‌ଙ୍କ କନକର୍ଡାଟ୍/ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରାଜୟକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ସୂଚାଏ—ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ନାସ୍ତିକତା ପାପାଳ ପୁନରୁଦ୍ଧ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରୁଛି।

ଯେଲିନ ଥିଲେ ଅନ୍ତିମ ବିଫଳ-ପର୍ଯ୍ୟାୟର ପ୍ରତିନିଧି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ (୧୯୯୧ ପରଠାରୁ), ଯିଏ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୯୧ର କୁଦେତା-ପ୍ରତିରୋଧକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ, ରୁଷିଆର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଲେ, ସୋଭିଏତ ସଂଘର ବିଭଜନ (ଡିସେମ୍ବର ୧୯୯୧), ଆଘାତମୂଳକ-ଚିକିତ୍ସା। ଧରଣର ବେସରକାରୀକରଣ, ଏବଂ ପୁଞ୍ଜୀବାଦୀ ପୁନଃପନ୍ଥାର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ।

ସେ ଅବ୍ୟ ବସ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ଏବଂ ପ୍ରାକ୍-ବିପ୍ଳବୀୟ ଉପାଦାନମାନଙ୍କର ଆଂଶିକ "ପୁନଃ ପତନ"କୁ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ କରିବ (ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟା କ-ଧନୀଶ୍ରେଣୀ ଶୀତଳିକ ପୁଞ୍ଜୀ ବାଦ, ନେପୋଲିଅନ ପରେ ବୁର୍ବୋନମାନଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନ ସଦୃଶ)। ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରାୟ ସମୂଳେ ବହିଯାଏ, ଯାହା ଉତ୍ତର ପକ୍ଷରୁ (ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମିଳିତତା ମାଧ୍ୟମରେ ପାପତନ୍ତ୍ର) ଦାନିୟେଲ ୧୧:୪୦ ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ସଦୃଶ ବିଜୟକୁ ପୂରଣ କରେ।

ଏହି ପ୍ରତିରୂପତାତ୍ମକ ଗଠନ ତୁରନ୍ତ ପତନଠାରୁ ବହୁଦିନ ଧରି ଚାଲୁଥିବା, ପଦେ ପଦେ ଘଟୁଥିବା ବିଚାରକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ, ଯେପରି Ptolemy IV ଓ Raphia ବିଜୟ ଅହଙ୍କାର, ମନ୍ଦିରରେ ଅନୁକାର ପ୍ରବେଶ, ଦେବୀୟ ପ୍ରହାର, ଏବଂ ଧୀର କ୍ଷୟକୁ ନେଇଯାଇଥିଲା; Uzziah ଓ କୁଷ୍ଟରୋଗଜନିତ ପୃଥକରଣ ମୁଦ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; Napoleon ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମିକ କ୍ଷତିଗୁଡ଼ିକ (Russia, Leipzig, Paris, Elba, Waterloo)। ସୋଭିଏତ ରେଖା Stalin ଓ ଅଧୀନରେ ଶିଖର ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, Khrushchev ଓ thaw ସମୟରେ କ୍ରମାଗତ ଭିତରୁ ଶୂନ୍ୟୀକରଣକୁ, ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଫାଟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ପରେ Brezhnev-ଯୁଗର ସ୍ଥବିରତା ଏବଂ ତାପରେ Gorbachev ଓ ସୁଧାରଗୁଡ଼ିକ ଭରକର ଭୂମିକା ନିଭାଏ; Yeltsin ଓ ଯୁଗ ଏହି ପରିସ୍କାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ (USSR ବିଘଟିତ, ନାସ୍ତିକତାର ଶାସନାତ୍ମକ ରୂପର ଶେଷ ହୁଏ)। "ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହେବା" ସମଗ୍ର ରେଖାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ (ନାସ୍ତିକ ଅବଞ୍ଚା), କିନ୍ତୁ କେହି ମଧ୍ୟ "ବିଜୟର ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ ଉଠାଏ ନାହିଁ।"

ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପ୍ରଗତିଶୀଳ; ସାତାନ୍ତର ପତନ କରୁଣରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ ୧,୦୦୦ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନିର୍ବାସନକୁ ପ୍ରେରିତ ହୁଅନ୍ତି, ତାପରେ ସେ ନାଶ ପାଇଛନ୍ତି।

ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅତଳଗହରର ଚାବି ଓ ଏକ ବଡ଼ ଶଙ୍ଖା ଥିଲା। ସେ ସେହି ଭ୍ରାଗନକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପୁରାତନ ସର୍ପକୁ, ଯେ ଶୟତାନ ଓ ସାତାନ, ଧରିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାନ୍ଧିଦେଲେ; ଏବଂ ତାହାକୁ ଅତଳଗହରରେ ନିକ୍ଷେପ କରି, ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଓ ତାହା ଉପରେ ମୁଦ୍ରା ଲଗାଇଦେଲେ, ଯେପରି ସେ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତାହା ପରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଏବଂ ମୁଁ ସିଂହାସନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସିଂହାସନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବସିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଇଁ ଶିରୋଛେଦ କରାଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ କିମ୍ପା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ପା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟ କଲେ। କିନ୍ତୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ସେହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଲେ ନାହିଁ।

ଏହାହିଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। ଯେ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ଅଂଶୀ ହୁଏ, ସେ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର; ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଯାଜକ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କରିବେ।

ଏବଂ ସେହି ହଜାର ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ, ଶୈତାନ ତାହାର କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କୁ, ଗୋଗ ଓ ମାଗୋଗକୁ, ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ର କରିବ; ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସମୁଦ୍ରତଟର ବାଲୁକା ପରି ଥିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାଗ ଉପରକୁ ଉଠିଆସିଲେ, ଏବଂ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଶିବିରକୁ ଓ ପ୍ରିୟ ନଗରୀକୁ ଚାରିପଟେ ଘେରି ରଖିଲେ; ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଅଗ୍ନି ନାମିଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା। ଏବଂ ଯେ ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଥିଲା, ସେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକର ହୃଦରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟାଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳା ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯୁଗାନ୍ତଯୁଗ ଦିନରାତ୍ରି ଯଜ୍ଞଶା ଭୋଗ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 20:1-10।

ଆଗାମୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ଏଗାର ଅଧ୍ୟାୟର ଏକାଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ବିଚାରବିମର୍ଶକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖୁ।

୧୯୯୭ ମସିହାରେ *The Time of the End* ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇଥିବା ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସମ୍ପ୍ରତି ଏହି ପତ୍ରିକା ChatGPT ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଚାଲିଶତମ ପଦର ଇତିହାସରେ ଉକ୍ତ ନର ଭୂମିକାକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ଏହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା। ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଅଂଶଟି ସେହି ପତ୍ରିକାର ବିଶ୍ଳେଷଣ, ଯାହା ଚିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ସାର୍ବଜନିକ ଅଭିଲେଖରେ ରହିଆସିଛି। ପତ୍ରିକାରେ Ellen Whiteଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଭାଗ ହେଉଛି *Testimonies, volume 9, 11*।

ସାରାଂଶ: ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖରେ ଉକ୍ତେନ୍

ପତ୍ରିକାରେ ଦାନିଏଲ 11:40-45ର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ରୂପରେଖ ମଧ୍ୟରେ, ଉକ୍ତେନ୍‌କୁ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ଏବଂ ପାପାସି (ଉତ୍ତର ରାଜା) ଓ ନାସ୍ତିକ ସାମ୍ୟବାଦ (ଦକ୍ଷିଣ ରାଜା) ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଘର୍ଷ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ବିଶେଷତଃ ଉକ୍ତେନ୍‌ର କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ସୋଭିଏତ ଶାସନାଧୀନ ଦଶକଦୀର୍ଘ ଦମନ ପରେ ତାହାର ବୈଧତାପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ, ଉକ୍ତେନ୍‌କୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ମିକ ଓ ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି।

ଏହି ପତ୍ରିକା ଉକ୍ତେନ୍‌କୁ Daniel 11:40 ର ବିସ୍ତୃତ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ପୂରଣର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଭାଟିକାନ-ପୁଲ୍‌ହାଷ୍ଟ୍ର ମୈତ୍ରୀଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷିଣ ରାଜାଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସଫା କରାଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି। ଉକ୍ତେନ୍‌କୁ ସୋଭିଏତ ନାସ୍ତିକତାର ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଇଉରୋପରେ କାଥଲିକ ପ୍ରଭାବର ପୁନରୁଦ୍ଧାନର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଦେଖାଯାଇଛି।

ଉତ୍ତର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତେନ୍

ପତ୍ରିକାଟି ଶିଖାଏ ଯେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜା ହେଉଛି ନାସ୍ତିକତା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଫ୍ରାନ୍ସ (1798) ଏବଂ ପରେ ସୋଭିଏତ ରୁସିଆ ଦ୍ୱାରା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଉତ୍ତର ରାଜା ହେଉଛି ପାପାସୀ, ଏବଂ ତାନିଏଲ 11:40, 1798 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1989 ରେ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନରେ ପରିଣତି ପାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଉକ୍ତେନ୍ ସୋଭିଏତ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଂଶରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଯାହା ତାନିଏଲ 11:40 ର ପୂରଣରେ ବହି ଯାଇଥାଏ। ପ୍ରକାଶନଟି ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନକୁ ପାପାସୀର ଘାତକ ଆଘାତର ସୁସ୍ଥତାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13)।

ଉକ୍ତେନ୍‌ର କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଦମନ (ଉଦ୍ଧୃତ ସ୍ରୋତଗୁଡ଼ିକ)

ପତ୍ରିକାଟିରେ ସୋଭିଏତ ଶାସନାଧୀନ କାଥୋଲିକ ନିର୍ଯାତନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଦଲିଲପତ୍ର ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି।

ଗାଇମ୍ ମ୍ୟାଗାଜିନ୍, ଡିସେମ୍ବର 4, 1989 ରୁ:

“ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରେ, ଉଗ୍ର କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ କମ୍ ରକ୍ତପାତମୟ ନିର୍ଯାତନା ଉକ୍ତେନ୍ ଓ ନୂତନ ସୋଭିଏତ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା, ଯାହାର ପ୍ରଭାବରେ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ରୋମାନ କ୍ୟାଥୋଲିକ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ଅର୍ଥୋଡକ୍ସମାନେ ମଧ୍ୟ ପୀଡିତ ହେଲେ।”

ୟୁକ୍ତେନ୍‌କୁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ ଅଧୀନରେ କାଥଲିକ ଧର୍ମକୁ ଦମନ କରାଯାଇଥିଲା।

ଉକ୍ତେନ୍‌ର କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଆଇନଗତ ସ୍ୱୀକୃତି

ୟୁକ୍ତେନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋଚନାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ନିଷିଦ୍ଧ ରହିଥିବା ଯୁକ୍ତେନ୍‌ର କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଆଇନସମ୍ମତ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ।

ଲାଲଫ୍ ମ୍ୟାଗାଜିନ, ଡିସେମ୍ବର 1989 ରୁ:

“ସମ୍ପ୍ରତି ଚେକୋସ୍ଲୋଭାକିଆରେ ଚିନିଜଣ ନୂତନ କାଥାଲିକ ବିଶ୍ୱପଙ୍କୁ ନିମ୍ନୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ଏବଂ ଏହି ମାସରେ ଗର୍ବାଚେତ ଇଟାଲୀ ଭ୍ରମଣ ସମୟରେ ପୋପ ଜନ୍ ପଲ୍ ଦ୍ୱିତୀୟଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁଛନ୍ତି—କ୍ରେମ୍ଲିନ୍ ଏବଂ ଭାଟିକାନର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ସାମ୍ନା-ସାମ୍ନି ସାକ୍ଷାତ। ଏହି ଅଧିବେଶନଗୁଡ଼ିକର ଫଳରେ U.S.S.R. ରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ନିଷିଦ୍ଧ ଥିବା ଉକ୍ତେନୀୟ କାଥାଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ବୈଧ ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିପାରେ।”

ୟୁ.ଏସ୍. ନ୍ୟୁଜ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ଓପିନିୟନ୍, ଡିସେମ୍ବର 11, 1989 ରୁ:

ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପୁନରୁଦ୍ଧାରରେ ପାଞ୍ଚ-ମିଲିଅନ୍ ସଦସ୍ୟବଳୀୟ ଉକ୍ତେନ୍ କାଥୋଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଲାଗୁ ଥିବା ସରକାରୀ ନିଷେଧାକ୍ଷା ଉତ୍ତୋଳନ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି; ୧୯୪୭ ମସିହାରୁ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାଲିନ୍ ଏହାକୁ ରୁଷ ଅର୍ଥୋଡକ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ଏକାଭୂତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳୁ ଏହା ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ଚିକି ରହିଆସିଛି। ଉକ୍ତେନୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବୈଧ ସ୍ୱୀକୃତି ହାସଲ କରିବା ପୋପଙ୍କର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ରହିଆସିଛି।

ପତ୍ରିକା ଏହାକୁ ନାସ୍ତିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ କାଥାଲିକ ଶକ୍ତିର ପୁନର୍ଜୀବନର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଏହାକୁ ଭାଟିକାନର କୃତନୀତିକ ଚାପର ସରାସରି ପରିଣାମ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଦାନିୟେଲ 11:40 ର ପୂରଣର ଏକ ମାଇଲସ୍ଥେନ ଭାବରେ ଉକ୍ତେନକୁ ପୂର୍ବତନ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାପାସି ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଭାବ ଅର୍ଜନ କରୁଥିବାର ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି।

ପୋପତନ୍ତ୍ର ଅଗ୍ରଗତିର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଉକ୍ତେନ୍

କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟର ପତନ କେବଳ ରାଜନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ନାସ୍ତିକତାର ଏକ ଆତ୍ମିକ ପରାଜୟ, ପାପାସିର ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ଅଗ୍ରଗତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ପାପାସିର ପୁନରାଗମନର ଆରମ୍ଭ ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ। ଉକ୍ତେନ୍ ସୋଭିଏଟ୍ ଧର୍ମୀୟ ଦମନର ବିସଂରଚନା ଏବଂ ପୂର୍ବ ଇଉରୋପରେ ରୋମର ଏକ କୌଶଳଗତ ବିଜୟର ଏକ ମାମଲା-ଅଧ୍ୟୟନରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନାସ୍ତିକତାରୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କାଥାଲିକ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତି ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଉକ୍ତେନୀୟ କାଥାଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ବୈଧୀକରଣକୁ ଏହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ମତ ପୁଷ୍ଟିକରଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କୁ “ଘୃଷ୍ଣିବାତ୍ୟା ପରି” ସଫା କରି ଦେଉଥିଲେ।

ୟୁକ୍ତେନ୍ ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କ୍ରମ

1. 1. 1798 – ପାପାସି ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ।
2. ୨. ୧୯୧୭ – ନାସ୍ତିକତା ରୁଷିଆକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଲା (ବୋଲ୍ସେଭିକ ବିପ୍ଳବ)।
3. ୩. 1989 – ସୋଭିଏଟ୍ ସଂଘର ପତନ।
4. 4. ଉକ୍ତେନ୍ – କାଥାଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଆଇନଗତ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଗଲା।
5. ୫. ପାପାସି ପୁନର୍ବାର ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ପୁନଃଅର୍ଜନ କରେ।
6. ୬. ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଶେଷରେ ପାପାଲ ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନକୁ ଆସେ (ଦାନିଏଲ 11:41)।
7. ୭. ସମଗ୍ର ଜଗତ ଅନୁସରଣ କରେ (ଦାନିଏଲ ୧୧:୪୨-୪୩)।

ୟୁକ୍ତେନ୍ ସୋଭିଏଟ୍ ନାସ୍ତିକତା ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ପାପାସୀୟ ପ୍ରଭାବର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସନ୍ଧିକାଳର ଅଂଶ ଭାବେ ତୃତୀୟ-ଚତୁର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମେଳ ଖାଉଛି।

ୟୁକ୍ତେନ୍ ଆଲୋଚନାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସ୍ରୋତଗୁଡ଼ିକ

- ଜେଫ୍ ପିପେଞ୍ଜର୍ (ମୂଳ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ରୂପରେଖା)

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା

- ମହା ସଂଘର୍ଷ
- ଚୟନିତ ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ
- ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକ

ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରେସ୍

- ଟାଇମ୍ ମ୍ୟାଗାଜିନ୍
- ଲାଇଫ୍ ମ୍ୟାଗାଜିନ୍
- ୟୁ.ଏସ୍. ନ୍ୟୁଜ୍ ଏଣ୍ଡ ୱଲ୍ଟ୍ ରିପୋର୍ଟ

ୟୁକ୍ରେନ୍‌କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟସମୂହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି:

- ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଥଲିକ ନିର୍ଯାତନା
- ଉକ୍ରେନୀୟ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ଅସ୍ତିତ୍ୱରକ୍ଷା
- ଗୋର୍ବାଚେଭ-ଭାଟିକାନ କୁଟନୀତି
- କ୍ୟାଥୋଲିକ ପଦାନ୍ତୁକ୍ରମର ବୈଧ ପୁନଃସ୍ଥାପନା

ନ୍ୟୁଜ୍‌ଲେଟରରେ ଉକ୍ରେନର ଭୂମିକାର ସାରାଂଶ

ସୋଭିଏତ ନାସ୍ତିକତାର ଅଧୀନରେ ଉକ୍ରେନ ଦମିତ କାଥଲିକ ଧର୍ମର ଏକ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ଉକ୍ରେନୀୟ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ବୈଧୀକରଣ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସଙ୍କେତ କଲା । ଉକ୍ରେନରେ ଭାଟିକାନର ପ୍ରଭାବ ପୋପଦ୍ୱାରା ପୁନରୁଦ୍ଧାନକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଲା, ଏବଂ ଉକ୍ରେନର ଧାର୍ମିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦାନିଏଲ 11:40 ପୂରଣ ହେଉଥିବାର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା । ଉକ୍ରେନକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଘଟିଥିବା ଘଟଣାମାଳା ପୋପଦ୍ୱାରା ମାରାତ୍ମକ ଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ଅଂଶ ଗଠନ କଲା । ଏହିପରି, ଉକ୍ରେନକୁ ଗୋଟିଏ ପୃଥକ ରାଜନୈତିକ ଘଟଣା ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦାନିଏଲ 11ର ଅନ୍ତିମ ଗତିବିଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।